

[Pelle Voigt]

Jeg skal til sidst gentage mine spørgsmål til hr. Trøjborg, selv om jeg ikke tror, det nytter særlig meget. Det har jo været vanskeligt at få Socialdemokratiets holdning helt klart defineret i denne situation, og synspunkterne har været mangfoldige og skiftende. Men lad mig da så omadressere mine spørgsmål til forsvarsministeren:

Hvad vil et afslag på deltagelse i aktionen i Bosnien betyde for en militærperson for så vidt angår bedømmelsen i forsvarets personelbedømmelsessystem? Vil det komme til at fremgå af de militære papirer, at den pågældende har sagt nej til at lade sig udstationere i en sådan aktion? Hvis det vil fremgå af papirerne, vil det så fremgå af papirerne, at det i øvrigt ikke er noget, der skal tillægges nogen vægt i den pågældendes fremtidige karriere i militæret?

Med de erfaringer, vi har med dette personelbedømmelsessystem, må jeg sige, at jeg finder det meget vanskeligt at tro på. Jeg vil også sige, at vi stadig i desperat grad savner svar på de spørgsmål, hr. Jørgen Estrup har stillet heroppefra om Det Radikale Venstres ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hr. Pelle Voigt gør sig skyldig i en meget alvorlig begrebsforvirring, når hr. Pelle Voigt står og siger, at de mennesker, der skal hjælpes, frabeder sig det, vi nu vil vedtage her. Er det ikke gået op for hr. Pelle Voigt, at de mennesker, der skal hjælpes, ikke er hjælpeorganisationerne. De mennesker, der skal hjælpes, er de tusinder af ulykkelige uskyldige mennesker, som er spærret inde og ramt af en borgerkrig, som huserer i deres land, fordi ondskaften er sluppet løs. Det er disse mennesker, der skal hjælpes. Det, vi taler om her, det, vi forsøger at lave med dette beslutningsforslag, er at sikre, at den hjælp, som der lykkeligvis er stor enighed om skal frem, gøres så effektiv som muligt ved, at så meget som muligt kan nå igennem.

Hr. Pelle Voigt spurgte mig direkte, om jeg havde hørt fra nødhjælpsorganisationer, som havde bedt om hjælp. Nej, de skriver ikke til mig, så stor en person er jeg ikke, og derfor har jeg selvfølgelig ikke breve af den art. Men vi går her ind i et samarbejde under FN's ledelse, og vi gør det på den måde, som FN beder os om. Og, ja, hr. Pelle Voigt må undskyldte, men

jeg har så stor tillid til FN-systemet, at jeg tror, de ved, hvad de taler om, bedre end både hr. Pelle Voigt og jeg tilsammen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Betyder hr. Glønborgs ubegrænsede tillid til FN-systemet i disse sammenhænge også, at hr. Glønborg er uenig i den danske regerings afvisning af at deltage i aktionerne i Somalia, hvor man jo har meddelt – ligesom Sverige og andre – at vi ikke har kapacitet til det? Svenskerne har givet en mere hæderlig begrundelse, nemlig at situationen med hensyn til en militær optræning er så farlig, at man ikke ønsker at bidrage til det. Eller lad mig spørge hr. Glønborg på en anden måde: Er det ikke sådan, at det er vores pligt selvstændigt at tage stilling til de forslag og anbefalinger, der kommer fra FN? Er det ikke sådan, at vi ikke bare kan pantsætte vores dømmekraft og vores samvittighed i en international organisation?

Og må jeg så sige til hr. Glønborg, at jeg er en anelse skuffet over, at hr. Glønborg prøver at stikke mig i skoene, at jeg ikke ved, at det er de sultende og nødlidende, der skal hjælpes. Det går jeg ud fra at vi alle udmærket er klar over. Men det, der er tale om her, er ikke, at de sultende og nødlidende skal eskorteres frem og tilbage ad landeveje i Bosnien. Det, der er tale om her, er, at nødhjælpsforsyninger, som køres og ledes af konkrete nødhjælpsorganisationer, skal eskorteres frem og tilbage. Det er de nødhjælpsorganisationer, der skal forhandles med; det er dem, der skal tage stilling til, om de vil hjælpes med militær eskorte eller ej. Det er ikke de sultende indesluttede flygtninge det ene eller det andet sted.

Jeg synes, hr. Glønborg skulle holde sig for god til – jeg synes på lidt demagogisk vis – at sige, at det slet ikke er nødhjælpsorganisationerne, vi skal hjælpe, næ, det er de sultende, frysende og lidende mennesker rundt omkring. Vi ved begge udmærket, hvordan situationen er. Det kan godt være, nødhjælpsorganisationerne ikke skriver til hr. Glønborg, men jeg havde dog det håb, at hr. Glønborg, da han tog stilling til det her, gjorde det på baggrund af, at han måske et eller andet sted havde hørt om en nødhjælpsorganisation, der syntes, det var en god idé.